

Gebedenboekje

Vakantietijd 2020

*Icoon op voorkant vervaardigd door Bernadette Reilly, in opdracht van de
Schotse Katholieke Opleidingsdienst; voor meer info:*

<https://www.sacredimages.co.uk/jesus-our-teacher/>
<https://www.stcolumbkille.org.uk/jesus-our-teacher-icon/>

Inleiding

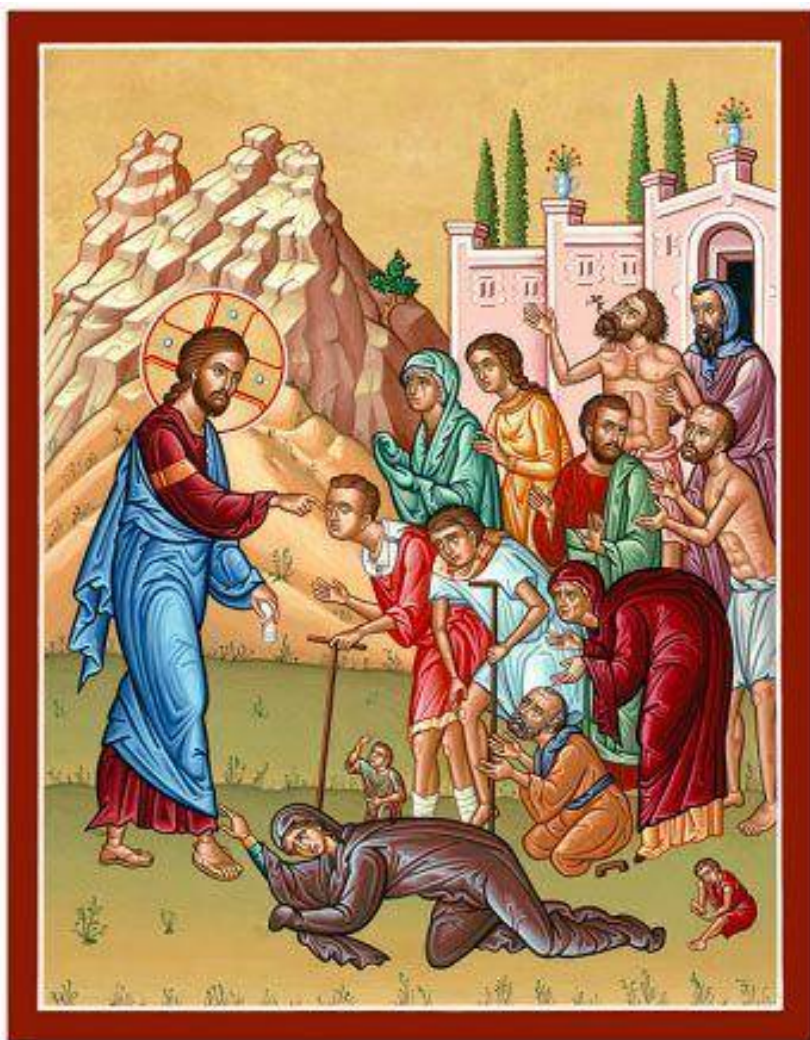
In de zomertijd trekken we er graag op uit: om op adem te komen, om extra te genieten van de natuur en van de ontmoeting met andere mensen en culturen. Dit jaar verloopt dit anders dan gewend. Hopelijk vindt u toch een plekje om tot rust, verstillings en genieten te komen.

De liturgie in deze tijd van het jaar speelt met haar lezingen in het weekend op zekere manier in op de zomerse tijd waarin we ons bevinden. We volgen de lezingencyclus van het A-jaar, waarbij we lezen uit het evangelie opgetekend door Matteüs.

Op de 14^e zondag door het jaar nodigt Jezus ons uit om bij Hem tot rust en op kracht te komen. Vanaf de 15^e zondag ontplooit Jezus zich als een boeiend verteller die graag beelden gebruikt uit de natuur om ons tot diepere wijsheid en kennis te brengen van het Rijk Gods. Op de 18^e zondag door het jaar hangen de mensen zozeer aan Jezus' lippen dat ze Hem in grote getale volgen, zelfs als Hij zich via een boot in eenzaamheid terug wil trekken. Aan zijn helende woorden voegt Jezus helende gebaren toe. Hij geneest veel zieken. Meer nog, Hij voedt letterlijk en figuurlijk met woorden, met liefde, met brood en vis tot allen verzadigd zijn. Hierna trekt Jezus zich toch echt terug, om te bidden, om zichzelf te voeden met Gods liefde. Vervolgens nodigt Hij zijn leerlingen uit om bij storm en tegenwind zich op hun beurt toe te vertrouwen aan Hem. Op de 20^e zondag door het jaar kunnen we constateren dat niet alleen volksgenoten van Jezus geboeid zijn geraakt door zijn persoon, maar dat zijn faam zich verspreid heeft tot over de landgrenzen heen. De Blijde Boodschap van Jezus beperkt zich niet tot een bepaald ras, cultuur, taal of afkomst. Dat wordt overigens op bijzondere wijze verbeeld op de cover van dit inspiratieboekje. De belangrijke vraag die Jezus op de 21^e zondag door het jaar stelt aan Petrus, is eigenlijk een vraag die Hij aan ieder van ons persoonlijk stelt: 'Wie zeg jij dat Ik ben?' of, nog beter: 'Wie mag ik zijn voor jou?'

De coronacrisis heeft ons 'gewone' dagelijkse leven ondersteboven gegooid. Met al mijn inspiratieboekjes heb ik getracht u als lezer in deze bijzondere tijd wat voedsel voor hart en geest te geven. Ik hoop en wens van harte dat het uw band met Jezus, met zijn moeder Maria en met God heeft versterkt.

Pastor Petra Versnel-Mergaerts

Christus geneest de zieken

Zie: <https://www.monasteryicons.com/product/christ-healing-sick-icon-591/icons-of-christ>

‘Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt,
en Ik zal u rust en verlichting schenken.’

Matteüs 11,28

14^e zondag door het jaar A

Blijmoedigheid

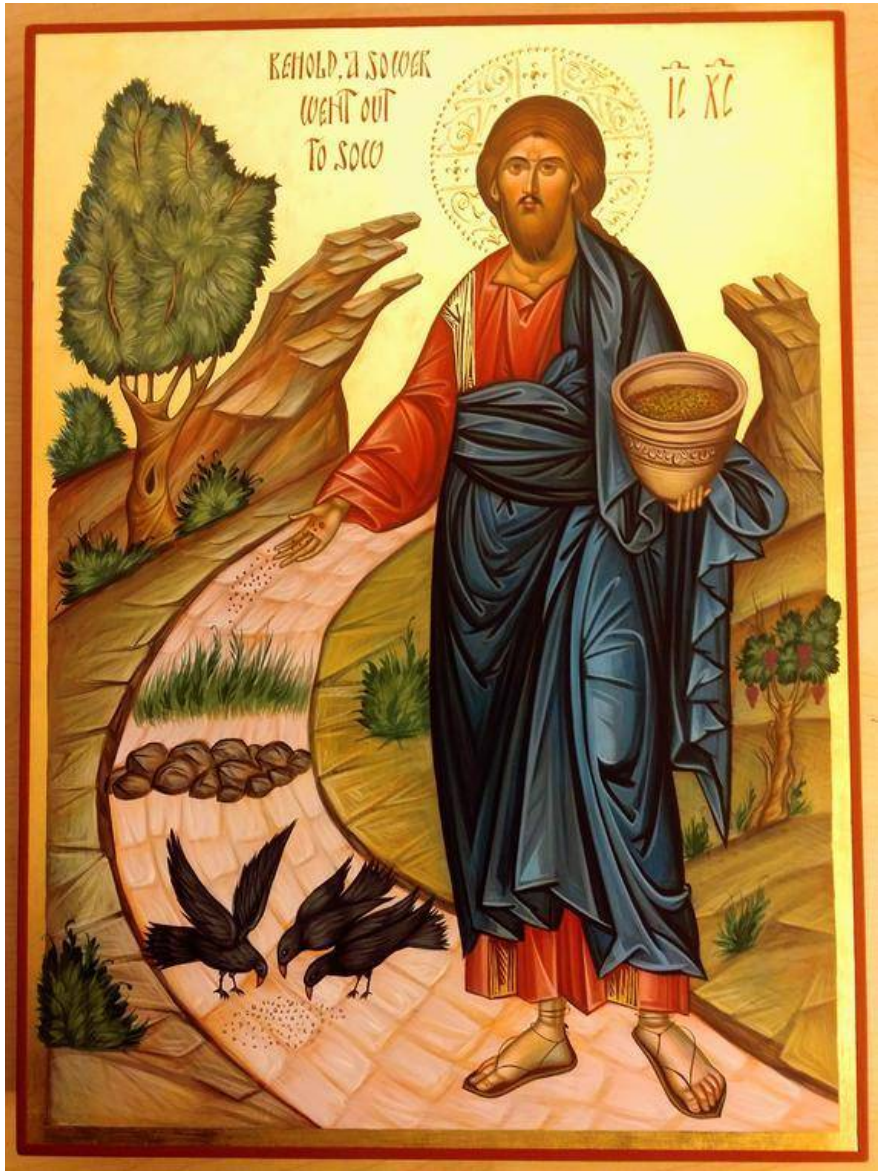
Bidden kan mensen blij maken en wat is er positiever? Maar je moet dan niet melodramatisch bidden, niet klaaglijk, je moet dan bidden vanuit het volle leven zelf. Ik bedoel: midden in het leven staan – ook al ben je ziek – en al de positieve dingen die er zijn duidelijk onder ogen zien. Vanuit die dankbaarheid bidden geeft het gebed iets lichts. Ik zou bijna zeggen: iets opgewekts. Dat is het mooiste gebed, het blijmoedige gebed, en dat geeft kracht, ik heb het zelf ondervonden.

Natuurlijk, er is veel droefenis op deze aarde. Je hoort en ziet dat er verschrikkelijke dingen gebeuren, in je eigen familie, in je vrienden- en kennissenkring, en dan zul je toch moeten leren dat het bij de loop van het leven hoort en dat niemand gespaard blijft voor verdriet. De opgave is: te blijven zoeken naar de lichtgaten die er ondanks alle verdriet toch moeten zijn. En dan kom je bij het blijmoedige gebed. Want dat is vooral wat je tijdens een ziekteperiode nodig hebt: blijmoedigheid. Ze helpt je door de donkerte heen, ze is de lamp die je bij je draagt. Maar als je haar niet zelf aansteekt... een ander doet het niet voor je, kan het ook niet doen. Het is iets eigens, dat hoor je zelf te doen, en als ze eenmaal schijnt, komt het vertrouwen terug en daarvan moet je het nou hebben.

Toon Hermans

Heer, toen ik in het diepste dal zat
en geen spatje meer zag van het licht aan de top,
heb ik U aangeroepen en het werd lichter.
Het licht kwam in het dal,
en langs het licht klauterde ik weer omhoog, moeizaam,
maar eenmaal aan de top zag ik het licht in volle glorie.
Het leed was geleden en dankbaar heb ik uw licht omhelsd.
Nu weet ik zeker: U bent het stralende licht aan de top van de berg,
maar ook de schittering van het vonkje in het dal.

Toon Herman: Nieuw gebedenboek

*Christus, zaaier van het goede zaad,
gemaakt door Bulgaarse kunstenaar Georgi Chimev.*

Zie: <https://www.etsy.com/nl/listing/276489708/christus-zaaier-van-goede-zaad-pictogram>

15^e zondag door het jaar A

Wat doe je ermee?

Als je notenschrift kunt lezen, hoor je al muziek als je de noten op papier ziet staan. Als je geen noten lezen kunt, zijn de noten slechts een aantal ovale bolletjes. Toch blijft het ook voor diegenen die wel kunnen lezen wat er staat de vraag: hoe zullen deze noten verklankt worden? Welke kleur? Welk ritme? Enz. Ik wil daarmee zeggen dat de klank van elk muziekstuk wordt bepaald door het arrangement. Een virtuoos arrangeur kan soms van een aantal eenvoudige nootjes een prachtige samenklank maken. Een vereiste is dat het wijsje hem aanspreekt, dan kan hij het heel mooi aankleden en bloeit vaak een eenvoudig melodietje op tot iets indrukwekkends.

Onlangs hoorde ik een fantastische uitvoering van een van mijn meest naïeve deuntjes: 'Het ballonnetje'. Tot mijn grote verbazing werd het liedje uitgevoerd door een groot orkest met medewerking van de voltallige Maastrichter Staar en als soliste (viool) trad niemand minder op dan Emmy Verhey. Zo verbrouwereerd ben ik nog nooit geweest. Hetzelfde liedje dat in mijn eigen show klonk als 'n lief en aardig volksliedje, was ineens een symfonisch gedicht. En toen werd het mij extra duidelijk dat het bij elke melodie gaat om 'wat doe je ermee'.

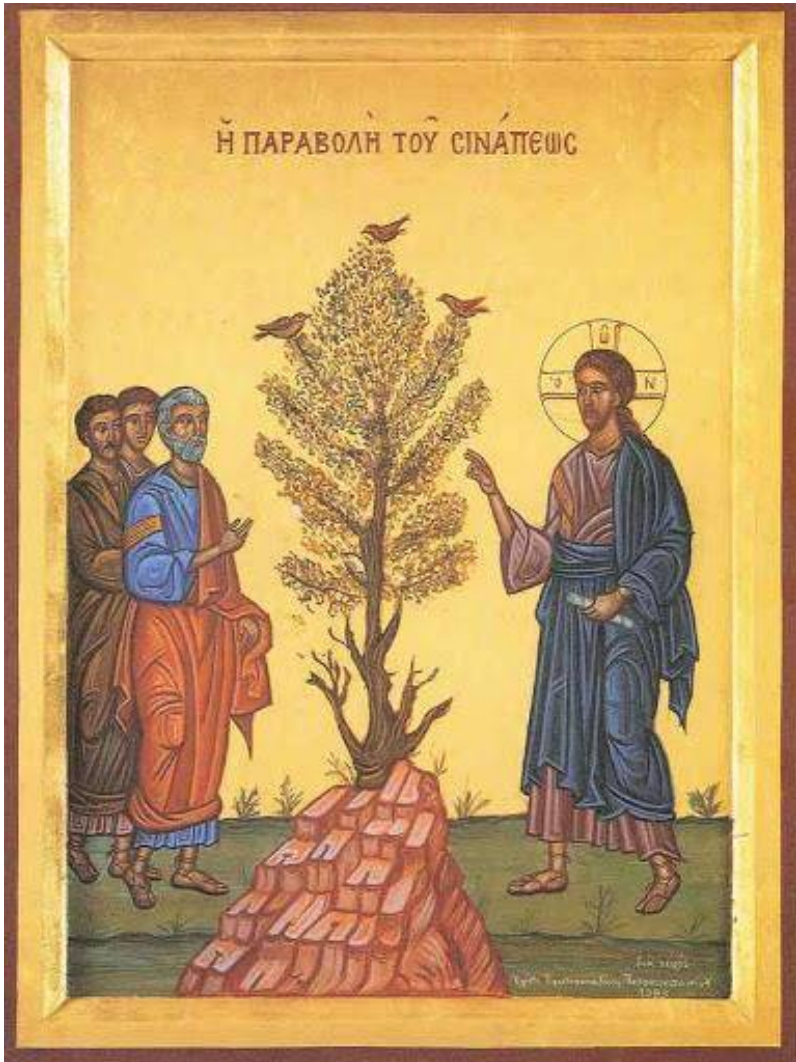
Ik denk wel es: ach, voor alles in dit leven geldt hetzelfde: wat doe je ermee... wat maak je ervan?

Toon Hermans

Gebed

Laat alles in mij tot rust komen
om U, Heer, te ontmoeten
die ik mag noemen bij uw diepste naam:
'Gij die met mij gaat'
tot de mens die ik graag wil zijn.

*Gebedsfragment van Valeer Deschacht,
in: Voetspoor (januari 1995), p. 11*

Parabel van het mosterdzaadje, Santa Maria-klooster, Pulsano, Italië

‘Het Rijk der hemelen lijkt op een mosterdzaadje
dat iemand op zijn akker zaaide.
Dat is wel het allerkleinste zaadje,
maar wanneer het is opgeschoten, is het groter dan de andere tuingewassen;
het wordt een boom, zodat de vogels in zijn takken komen nestelen.’

Matteüs 13,31-32

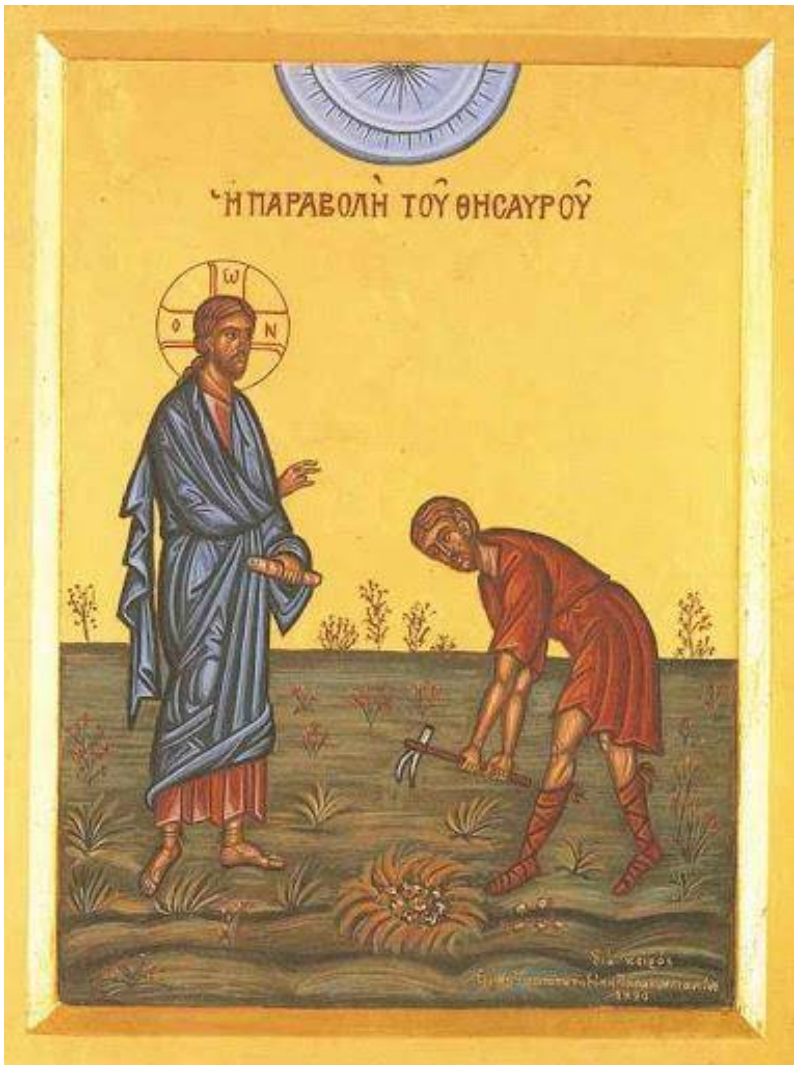
16^e zondag door het jaar A

Zonder goede grond kan men niet groeien;
zonder wortels kan men niet aarden;
zonder levenslust kan men geen vrucht dragen.
Dat wij grond mogen vinden in U, God,
Bron van leven,
vandaag en alle dagen.

Uit: Voetspoor (september 1996), p. 4

Vader, uw Rijk kome, in elk van ons en in de hele wereld.
Wij weten, Vader, dat Gij dit zult doen
en dat niemand de komst van uw Rijk kan stuiten.
Alles wat Gij voorneemt, voert Gij uit:
uw woord keert niet tot U terug voor de oogst staat op de velden.
Maar Gij hebt ook gewild dat uw Rijk niet zou komen
buiten mensen om.
En mensen vorderen traag, doorheen veel hindernissen.
Zo langzaam groeit uw Rijk:
vogels roven het goede zaad weg
of het verstikt in onkruid en in doornen.
Wij mensen worden vaak ontmoedigd als de vruchten uitblijven
of ongeduldig als we het onkruid zien opschieten,
samen met het goede gewas.
Want er is ook de 'boze man'
die 's nachts onkruid tussen de tarwe zaait.
Vader, vestig uw Rijk,
maar als Gij het met de mens wilt doen,
heb medelijden met ons en groot geduld,
tot de dag komt van de oogst. Amen.

Kardinaal Godfried Danneels

Parabel van de schat in de akker

‘Het Rijk der Hemelen lijkt op een schat, verborgen in een akker.

Toen iemand de schat vond, verborg hij hem weer,
en in zijn blijdschap ging hij alles te gelde maken wat hij bezat
en kocht die akker.’

Matteüs 13,44

17^e zondag door het jaar A

Er zijn zeer veel menselijke goederen,
die voldoening en vreugde geven:
natuur, kunst, zinnelijke genietingen.
Maar deze raken het diepste in de mens niet,
zij blijven slechts aan de oppervlakte.
In zijn mens-zijn kan de mens alleen bevredigd worden
door het verkrijgen van datgene,
waartoe hij in zijn natuur als mens geordend is:
de liefde en vriendschap van de mensen en van God.
Die moet hij kunnen smaken,
dan is er in zijn hart een geluk
dat geen beproeving en geen leed ter wereld
Hem ontnemen kan.

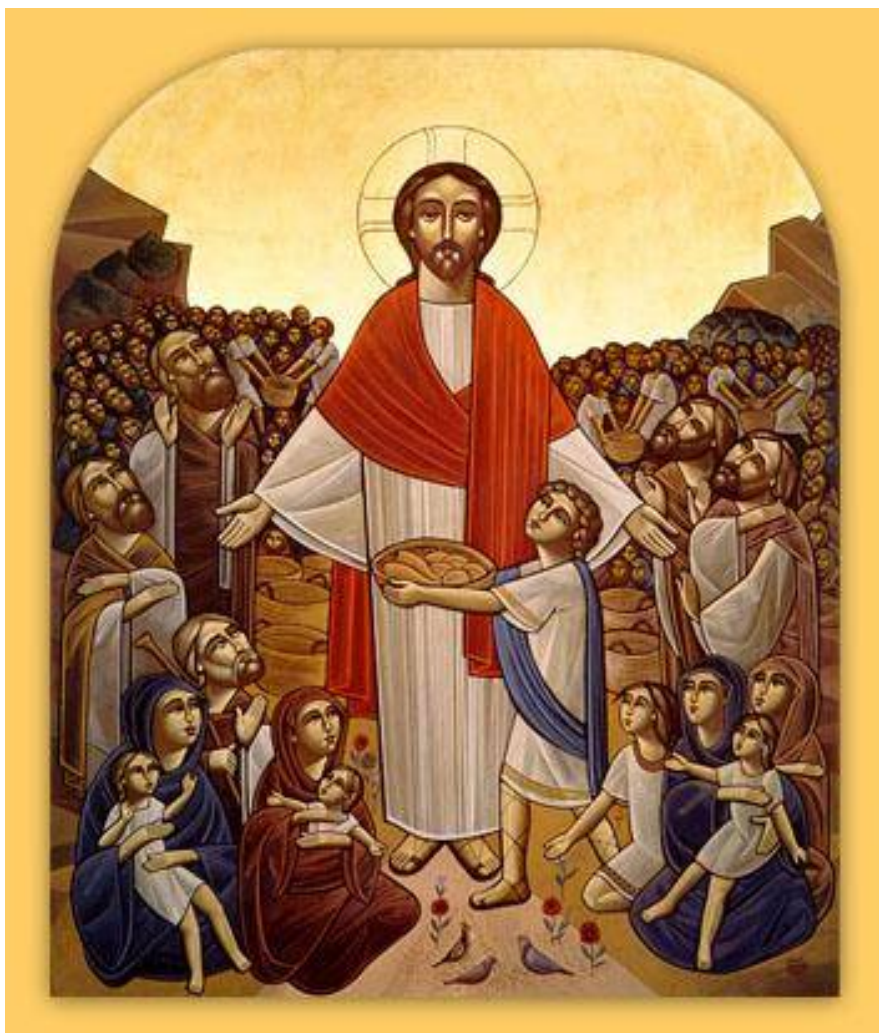
A.A. Terruwe

Gebed

Wie kijkt naar de binnenkant, vindt mooie parels.
Wie luistert met het hart, vindt juiste snaren.
Zie ons aan, God, Gij die parels zoekt en snaren raakt.
Zie ons aan, God, Gij die zoekt in het verborgene.

Niet voor de sier en opsmuk leven wij.
Niet het oog en het uiterlijk bepalen de waarde.
Zie ons aan, God, Gij die zoekt in stilte.
Zie ons aan God, Gij die het verborgene ziet.

Anoniem

Koptisch icoon

'Toen Hij bij zijn landing dan ook een grote menigte zag,
kreeg Hij diep medelijden met hen en Hij genas hun zieken.

(...)

Allen aten tot ze verzadigd waren
en aan overgebleven brokken haalde men nog twaalf volle korven op.'

Matteüs 14,14.20

18e zondag door het jaar A

Ik ben mààr dit. Ik kan mààr dat. Ik beteken niet veel. Ik heb zo weinig te bieden. Misschien helemaal niets. Leeg en verloren. Op een eenzame plaats.

Vijf broden en twee vissen. Wat kruimels, wat overschot...

Dat durf ik niet bovenhalen. Die laatste reserves liever niet aanboren. Dat weinig liever voor mezelf houden. Oppotten. Opkroppen.

Vijf broden en twee vissen, veel is het niet...

Het is méér dan je vermoedt. Een schamel begin van een groot wonder!

Je eerste brood is dat van je warm en goed woord. Spreek het maar – je kunt het. En je zult mensen bemoedigen. Ze zitten erop te wachten. Hoelang al? Hou dat brood niet voor jezelf alleen!

Je tweede brood is dat van je aanwezigheid. Gewoon ‘er zijn’ als je geen woorden meer hebt. Meer niet. Er zijn voor ‘n eenzame mens die al jaren in het ijle tast. Hou dat brood niet voor jezelf alleen!

Je derde brood is dat van je glimlach – je aanstekelijke optimisme – je dankbaarheid en je vreugde om zoveel mooie dingen, om zoveel goede mensen... Hou dat brood niet voor jezelf alleen!

Je vierde brood is dat van het laatste restje ‘moed’ na alles wat je hebt meegemaakt in die woestijn van tegenslag en eenzaamheid. Hou dat broodje niet voor jezelf alleen!

Je vijfde brood is dat van je laatste greintje ‘geduld’ wat je net dreigt te verliezen – aan alle geduld komt een einde... Je laatste greintje ‘hoop’, je laatste greintje ‘inzet’. Hou dat brood niet voor jezelf alleen!

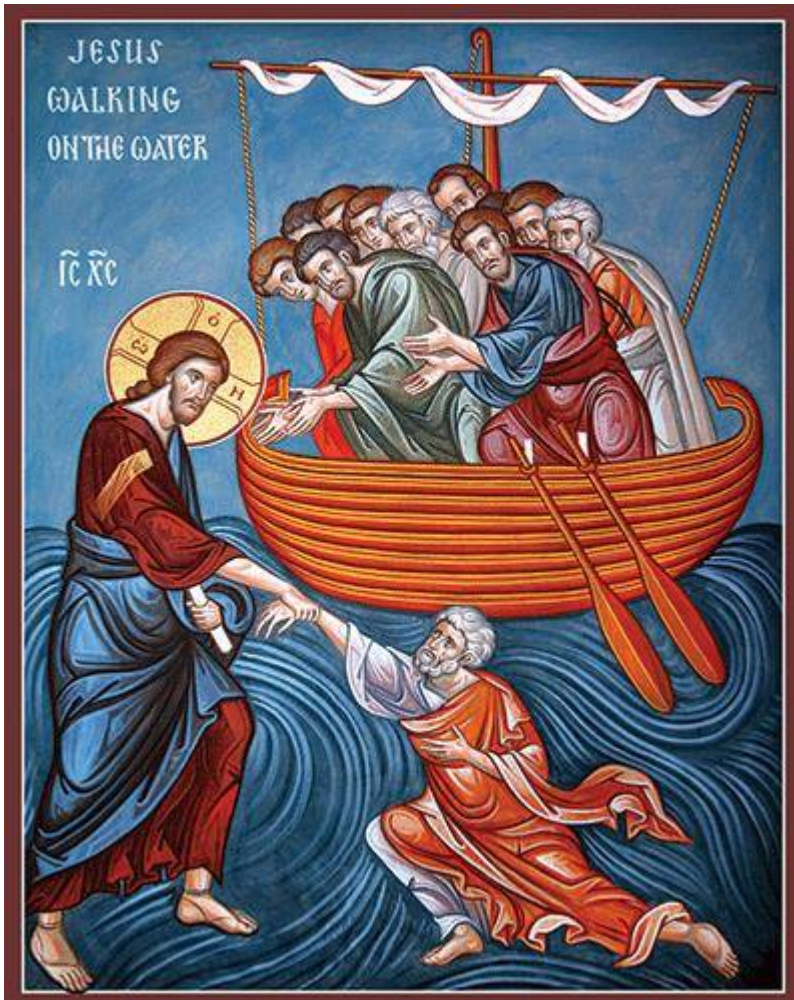
Je eerste vis is die van de ‘laatste’ kans waarvan je net op het punt staat ze te weigeren.

Je tweede vis is die van je schaarse tijd. Je staat op het punt mensen weg te sturen – je zegt bijna: ‘Nu niet!’ en toch doe je het niet!

Vijf broden en twee vissen...

Haal ze maar boven want je staat op het punt wonderen te doen!

Lieve Gelders

Jezus die over het water loopt,
Gemaakt door Iconographer: Dmitry Shkolnik
Zie: <https://nl.pinterest.com/pin/542191242635584799/>

‘Jezus zei onmiddellijk tot hen:
“Weest gerust, ik ben het. Vreest niet.”
... Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep Petrus vast...’
Matteüs 14,27.31a

19^e zondag door het jaar A

De bemoediging

Mensen kunnen elkaar bemoedigen.

Zo groeien wij.

Het is de kern van elke begeleiding.

Als je bemoedigd wordt, weet je dat iemand in je gelooft en krijg je de opdracht om op jouw beurt te geloven.

Bemoedigen is kracht wekken en aanreiken.

Het beste in de mens wordt aangesproken.

Bemoedigen is beroep doen op de belofte die elke mens in zich draagt.

Bemoediging is de mens-in-nood helpen en hem telkens weer oprichten.

Het is elkaar dragen en verdragen.

We zijn in staat elkaar zeer ver te dragen.

In de bemoediging zijn we elkaar steeds nabij in goede en kwade dagen.

Vandaag ben ik alleen

Mijn God, vandaag ben ik alleen:

Alles is stil om mij heen. Alles is storm in mij.

Ik zou U willen zeggen:

Het is moeilijk om alles achter te laten,

om alles alleen te doen:

alleen te hopen, alleen te dromen, alleen te leven.

Waar kan ik U vinden?

Mijn God, ik wil U toch danken:

Voor U zal mijn alleen-zijn niet zonder zin zijn.

Ik wil mij aan U toevertrouwen:

die stilte rond mij, die storm in mij,

alles wil ik in uw handen leggen.

Samen met allen die vandaag alleen door het leven gaan

wil ik U vragen: Blijf niet ver, o God.

Uit: Voetspoor (november 1992), p. 11

Het ontslapen van de Moeder Gods

Zie: <https://www.pinterest.es/pin/99642210483082821/>

15 augustus

‘Alleluia. Maria is ten hemel opgenomen:
het engelenkoor jubelt. Alleluia.’

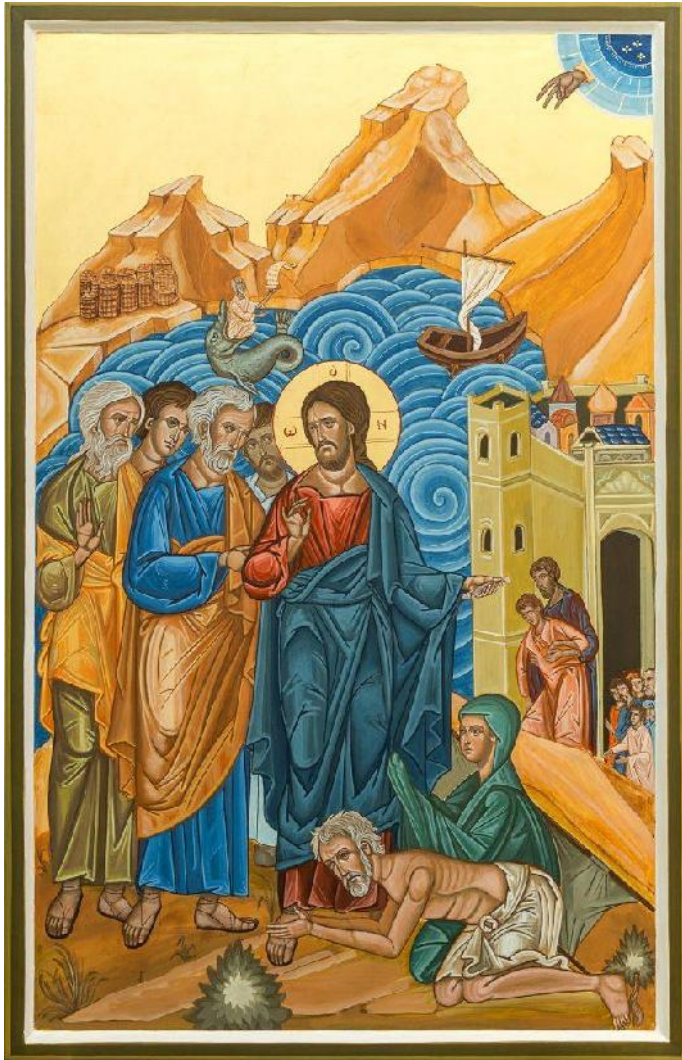
Onze Lieve Vrouw tenhemelopneming

Over de dood en ten hemelopneming van Maria vinden we niets in de Bijbel. Bij het concilie van Efese (431) kreeg Maria de eretitel van Theotokos, dit is: 'Moeder van God'. Vanaf dat moment leeft de verering van Maria op in de oosterse en westerse kerk. Zogenaamde apocriefe geschriften beschrijven in de 5^e eeuw het sterven en de tenhemelopneming van Maria. Zoals van (pseudo) Johannes de theoloog en van (pseudo) Miletus van Sardes. In de 8^e eeuw schrijven Andreas van Kreta en Johannes van Damascus uitvoerig over het ontslapen van Maria en deze auteurs genieten in de oosters orthodoxe kerk een groot aanzien. (...)

In de Rooms-katholiek kerk is de ten hemelopneming van Maria in 1950 door Paus Pius XII tot dogma verklaard. De oosters-orthodoxe kerken kennen dit als dogma weliswaar niet, maar zij vieren het feest van Maria's ontslapen op 15 augustus als de laatste in de rij van de twaalf belangrijkste feesten. (...)

Op iconen wordt het ontslapen van Maria steeds op dezelfde manier uitgebeeld. Het Ontslapen van de Moeder Gods (de dood van Maria) is niet zozeer een droevige gebeurtenis, maar **een feest van hoop**. De gestorvene is immers overgegaan naar een ander, beter leven. De gestorvene ligt uitgestrekt op een baar, die met een rood kleed is bedekt. Rondom de baar zijn de apostelen afgebeeld. Zij zijn ijlings vanuit de hele wereld toegesnel. Zij huilen niet, maar sommigen maken wel een gebaar van droefheid. Petrus en Paulus staan respectievelijk links en rechts vooraan. Petrus zwaait met het wierookvat. Christus is in een mandorla, een amandelvormige cirkel, omgeven door engelen uit de hemel neergedaald en staat achter de baar. In zijn armen houdt hij de ziel van zijn Moeder, voorgesteld als een klein ingebakerd poppetje. Hij zal haar meenemen naar de hemel. Achteraan zijn links en rechts ook twee bisschoppen afgebeeld. De linker zou de heilige Hiërothos kunnen zijn, die de uitvaartdienst van Maria zou hebben geleid. De bisschop aan de rechterzijde is mogelijk de reeds genoemde bisschop Andreas van Kreta die een belangrijke rol heeft gespeeld in de Marialeer. Volgens de legende zijn de vrouwen links achteraan vriendinnen van de Moeder Gods, aan wie zij haar kleed na haar dood had beloofd.

<https://rkkerkijoppe.nl/icoon-ontslapen-moeder-gods/>

*Jezus in Gennesaret, vervaardigd door Tonino Nobile
november 2017, aartsbisschoppelijk paleis van Agrigento
Zie: <http://www.diocesiag.it/piano-pastorale-diocesano-2017-2018/#1508670208967-35b5a923-1967>*

Maar de vrouw kwam naderbij, wierp zich voor zijn voeten en zei:
'Heer, help mij!'
Matteüs 15,25

20^e zondag door het jaar A

Verlangen

U hoorde hoe de Kananese vrouw die de Heer achterna riep, zocht, vroeg en klopte, en u hoorde ook hoe er voor haar werd opengedaan. Van haar leren we dus te zoeken, dan kunnen we vinden; te vragen, dan kunnen we krijgen; en te kloppen, dan kan er voor ons worden opengedaan. De vraag is dus: waarom wilde de Heer niet geven wat Hem werd gevraagd? Hij was toch niet onbarmhartig? Zeker niet, Hij wist precies wanneer Hij het zou geven, maar Hij stelde het moment waarop nog even uit. Hij ontzegde haar zijn gunst niet, nee, Hij wakkerde haar verlangen aan.

Augustinus, preek 77A, in: Van aangezicht tot aangezicht

Dat onze liefde groot mag zijn

Dat onze liefde groot mag zijn,
groot genoeg om over grenzen heen
de vreemdelingen onze hand te reiken.

Dat onze liefde wijd mag zijn,

wijd genoeg om de ravijnen
van de vijandschap en haat te overbruggen.

Dat onze liefde warm mag zijn,

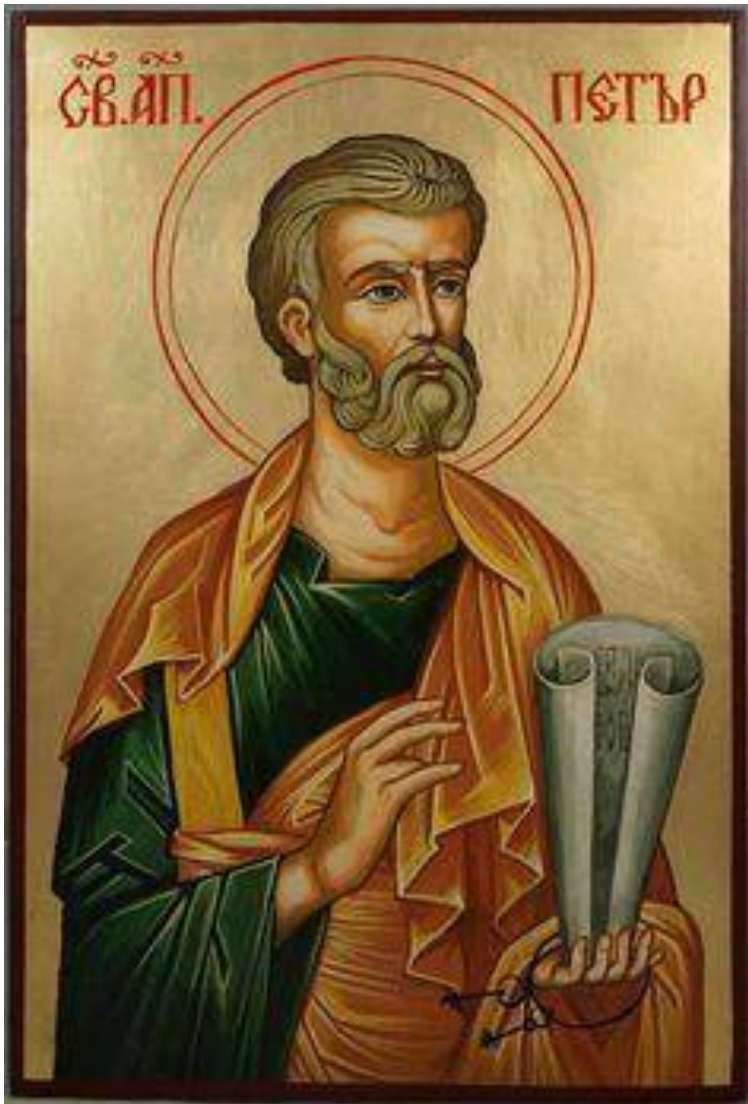
warm genoeg om in de koude nacht
de dagen met wat vrede toe te dekken.

Dat onze liefde diep mag zijn,

diep genoeg geworteld in de ziel
om in de droge tijden stand te houden.

Kees Pannekoek

in: Voetspoor (juli 1995), p. 15

Sint Petrus

<https://nl.pinterest.com/BlessedMart/male-saints-blessedmartcom/>

‘Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn kerk bouwen
en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.’

Matteüs 16,18

21^e zondag door het jaar A

Een kerk die nog veel te bieden heeft

Geruisloos zijn velen weggebleven,
en bij het vieren staan veel stoelen leeg.

Soms heb ik een beklemd gevoel.

Dan kruip ik in mijn schelp:
'Hebben wij nog iets te zeggen
aan die wereld van vandaag?'

Maar eenzame mensen wachten,
op Gods liefde in een lieve mensenhand,
en eindeloos veel onrecht roept
op Gods woord dat recht doet aan verdrukten,
en vol vertwijfeling kijken mensen uit
naar wat houvast en naar verrijzenis en hoop.

Zo heeft meer dan ooit de Kerk nog veel te bieden.

Gods liefde en vergeving
zullen wonderen doen – in mij vandaag
als ik me door Hem laat voeden.

Gods goedheid is sterker dan alle kwaad,
zijn liefde sterker dan de dood
en meer dan we vermoeden
is een nieuwe Kerk aan 't groeien.

Geef me wat warmte om uw boodschap, Heer.

Genees me van verlamming,
mensen wachten op uw boodschap – op uw bevrijding.

Begeester mij, Heer,
en zend me, vandaag.

Uit: Voetspoor (januari 1991), p. 6